

บทที่ 4

ปัญหาและแนวทางการปรับโครงสร้างเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า

4.1 ปัญหาและสาเหตุแห่งปัญหา

1. โครงสร้างการคุ้มครองอุตสาหกรรมหมวดนี้มีอัตราไม่เหมาะสมและแตกต่างกันมาก ผลิตภัณฑ์ทางชนิดได้รับการคุ้มครองสูงเกินความจำเป็น ก่อให้เกิดการผลิตที่มุ่งจำหน่ายภายในประเทศ
2. โครงสร้างอัตราค่าเข้าไม่สนับสนุนให้มีการผลิตชิ้นส่วนประกอบภายในประเทศ เนื่องจากอัตราค่าเข้าของชิ้นส่วนสำเร็จรูปที่สำคัญหลายรายการมีอัตราค่าสูงกว่าหรือเท่ากับชิ้นส่วนวัตถุดิบที่นำมาผลิตชิ้นส่วนสำเร็จรูปนั้น ทำให้อุตสาหกรรมในประเทศอยู่ในขั้นการประกอบ
3. อัตราภาษีการค้าและอัตราค่าเข้าของผลิตภัณฑ์ทางชนิดสูงมาก จูงใจให้เกิดโรงงานผลิตกฎหมายและสินค้าลักลอบนำเข้า ทำให้อุตสาหกรรมในประเทศที่ทำตามกฎหมายประสมการแข่งขันอย่างไม่ยุติธรรมจากสินค้าเหล่านั้น
4. ภาษีการค้าที่มีอัตราสูงและแตกต่างกันมาก เป็นอุปสรรคกีดกันการเชื่อมโยงระหว่างกิจการขนาดใหญ่กับกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก และก่อให้เกิดปัญหาการหลีกเลี่ยงไปเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่า ตลอดจนปัญหาการตีความของเจ้าหน้าที่ภาษี
5. อุตสาหกรรมหมวดนี้ หลายรายการยังมีช่องทางและโอกาสในการลงทุนและการส่งออกสูง แต่ปัจจุบันมูลค่าส่งออกยังไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากมีอัตราค่าเข้าที่ไม่เหมาะสม ปัญหาขาดการส่งเสริมการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ปัญหาการจัดซื้อของภาครัฐบาล และปัญหาคำค้านการหาตลาดต่างประเทศ เนื่องจากยังขาดการพัฒนากระบวนการส่งเสริมการส่งออก
6. โรงงานผลิตส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเขตเมืองหลวงและจังหวัดใกล้เคียง เนื่องจากขาดแผนงานส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

4.2 แนวทางการปรับโครงสร้าง

จากปัญหาและสาเหตุของปัญหาข้างต้นนี้ จะชี้นำไปสู่แนวทางการปรับโครงสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านนโยบายและการใช้มาตรการของรัฐ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าต่อไป

นโยบายและมาตรการที่ควรปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรมนี้คือ นโยบายการคุ้มครองอุตสาหกรรม โครงสร้างภาษีอากร การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการส่งออก มาตรการค่านสินเชื่อ และการส่งเสริมการพัฒนาทางเทคโนโลยี

1) การปรับโครงสร้างการคุ้มครองทางภาษี

เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรในปัจจุบันไม่เหมาะสม ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นดังที่ได้อธิบายมาแล้ว จึงควรปรับโครงสร้างภาษีอากรใหม่เพื่อให้มีการผลิตเพื่อส่งออกมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนประกอบภายในประเทศ แก้ปัญหาสินค้าผิดกฎหมายให้มีการแข่งขันอย่างยุติธรรม ลดภาระความซ้ำซ้อนของภาษีการค้า และส่งเสริมการรับช่วงผลิต โดย

- (1) ปรับอัตราอากรขาเข้าและภาษีการค้าของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ชิ้นส่วนประกอบและวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์นั้น ๆ
- (2) ปรับปรุงวิธีการคำนวณภาษีการค้าของสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิตในประเทศ เพื่อให้ภาษีการค้าของสินค้านำเข้าและสินค้าที่ผลิตในประเทศเท่ากับ หรือใกล้เคียงกันมากที่สุด โดยปรับปรุงอัตราค่าไ้โรมาตรฐานซึ่งเป็นฐานในการคำนวณภาษีการค้าของสินค้านำเข้า หรือแก้ไขวิธีการคำนวณภาษีการค้าของสินค้าในประเทศจากราคาขายก่อนภาษี
- (3) ปรับปรุงประเภทการค้าใหม่ เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้รับจ้างผลิตเสียภาษีการค้าในอัตราเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาการหลีกเลี่ยงมาเสียภาษีการค้าในอัตราที่ต่ำกว่า และแก้ปัญหาการตีความประเภทผู้เสียภาษีการค้าระหว่างผู้ผลิตกับผู้รับจ้างผลิต

ข้อเสนอข้างต้นนี้เป็นเรื่องที่ควรกระทำอย่างเร่งด่วนและพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นการแก้ปัญหา แต่ในระยะยาวแล้วควรหาทางนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ในการจัดเก็บภาษีการค้า เพื่อขจัดปัญหาภาระภาษีซ้ำซ้อนโดยสิ้นเชิง

อัตราภาษีที่ควรจะเป็น

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการปรับโครงสร้างภาษีอากรข้างต้น อัตราภาษีควรมีลักษณะส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนประกอบภายในประเทศ ลดภาระภาษีการค้า ข้ำซ้อน อัตราอากรขาเข้าควรมีอัตราใกล้เคียงกันและไม่สูงมากเกินไป เช่นถ้าให้อัตราภาษีการค้าของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดลดลงเหลือร้อยละ 7 และอัตราภาษีการค้าของวัตถุดิบและชิ้นส่วนอุปกรณ์ทุกชนิดของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีอัตราร้อยละ 1.5

ให้อากรขาเข้าของ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและชิ้นส่วนครบชุดสมบูรณ์มีอัตราร้อยละ 30-40 ชิ้นส่วนสำเร็จรูปมีอัตราอากรขาเข้าร้อยละ 20 วัตถุดิบและชิ้นส่วนอุปกรณ์พื้นฐาน (Raw-material and Basic Component) มีอัตราอากรขาเข้าร้อยละ 5-10

อัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่มจะมีอัตราคังตารางที่ 20

จากตารางจะเห็นว่า การปรับโครงสร้างอัตราภาษีนี้จะทำให้อัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่ม มีอัตราใกล้เคียงกันมากขึ้นกว่าอัตราที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อให้อัตราอากรขาเข้าของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเท่ากับร้อยละ 30 แล้ว ค่า ERP_p ตามวิธีของ CORDEN จะมีอัตราอยู่ในช่วง 43%-56% (ยกเว้นหลอดอินแคนเดสเซนต์ ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นจากอัตราปัจจุบัน เนื่องจากภาษีหลอดไฟสำเร็จรูปคงเดิม แต่ภาษีของชิ้นส่วนวัตถุดิบลดลง) หรือมีอัตราเฉลี่ยประมาณร้อยละ 52 ซึ่งเป็นอัตราการคุ้มครองที่ไม่สูงมากเกินไป และก็ไม่ต่ำเกินไปจนถึงขนาดที่ผู้ผลิตในประเทศจะแข่งขันไม่ได้ เนื่องจากอัตรานี้ยังสูงกว่าอัตราการคุ้มครองตามราคาที่แท้จริง และเชื่อว่าอัตราดังกล่าวจะช่วยลดปัญหาสินค้าผิดกฎหมาย เพราะต้นทุนในการลักลอบทำให้ราคาสินค้าผิดกฎหมายแตกต่างจากราคาสินค้าถูกต้องกฎหมายไม่มากนัก ถ้าไรที่ได้จากการค้าสินค้าผิดกฎหมายจึงไม่คุ้มกับการเสี่ยง

และ เพื่อเป็นการส่งเสริมการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ในประเทศ และในขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตด้วยนั้น อาจแยกอัตราอากรขาเข้าของชิ้นส่วนสำเร็จรูปออกเป็น 2 กรณีคือ ชิ้นส่วนประกอบสำเร็จรูปที่มีการผลิตในประเทศได้แล้ว ให้มีอัตราร้อยละ 20 ส่วนชิ้นส่วนที่ยังมีความจำเป็นต้องนำเข้าอยู่เนื่องจากยังไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ ซึ่งอาจเป็นเพราะเทคโนโลยีไม่เพียงพอ หรือต้นทุนสูงกว่าการนำเข้ามากเพราะประเทศไม่มีความ

ตารางที่ 20 อัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่มเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราอากรขาเข้าและอัตราภาษีการค้าของสินค้าสำเร็จรูป
ชั้นส่วนประกอบ และวัตถุดิบตามที่เสนอ

อุตสาหกรรม	Potential ERP		Potential ERP ⁽¹⁾		Potential ERP ⁽²⁾	
	CORDEN	BALASSA	CORDEN	BALASSA	CORDEN	BALASSA
1. พัดลมไฟฟ้า	196.69	*	91.53	274.59	49.83	104.1
2. เครื่องปรับอากาศ	724.56	*	80.09	122.79	45.11	62.6
3. ตู้เย็น	1,698.92	*	73.32	116.59	43.40	62.6
4. เครื่องรับโทรทัศน์ (ขาวดำ)	712.00	*	103.53	200.65	52.37	82.0
5. เครื่องรับโทรทัศน์ (สี)	197.07	*	79.61	201.49	44.03	85.0
6. เครื่องรับวิทยุคิดรยนต์	253.02	*	88.70	220.08	48.14	90.0
7. เครื่องรับวิทยุธรรมดา	179.17	254.45	79.91	90.68	45.17	49.0
8. วิทยุพกพาเส้ท	83.99	103.31	119.90	134.17	56.39	61.0
9. หลอดอินแคนเดสเซนซ์	49.72	183.51	-	-	94.73	1,829.0
10. หลอดฟลูออเรสเซนต์	91.48	242.07	81.67	199.31	46.72	89.0

- หมายเหตุ (1) อัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่ม เมื่อให้อัตราอากรขาเข้าของสินค้าสำเร็จรูปเป็นร้อยละ 40
 (2) อัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่ม เมื่อให้อัตราอากรขาเข้าของสินค้าสำเร็จรูปเป็นร้อยละ 30
 (3) เครื่องหมาย * หมายถึงอัตราการคุ้มครองที่สูงมาก

ได้เปรียบเทียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตชิ้นส่วนนั้น ในกรณีหลังนี้อัตราอากาศเข้าอาจเท่ากับร้อยละ 10 เช่นเดียวกับ Basic Components ส่วนอัตราภาษีการค้าของวัตถุดิบชิ้นส่วนอุปกรณ์ให้เป็นร้อยละ 1.5 นั้น จะเป็นการช่วยบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนและส่งเสริมการรับช่วงผลิตระหว่างผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปกับผู้ผลิตชิ้นส่วนวัตถุดิบ

แต่การปรับอัตราภาษีอากรดังกล่าว อาจเป็นที่หวั่นเกรงกันว่า จะทำให้อัตราการเพิ่มของผลผลิตลดลง เนื่องจากอัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่มีอัตราลดลง และการลดอัตราอากาศเข้าของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจะทำให้มีการนำเข้าผลิตภัณฑ์นั้นเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อรายได้จากภาษีของรัฐอีกด้วย ในการศึกษาจึงได้พยายามวัดผลของการปรับอัตราภาษีอากรตามที่เสนอว่า จะมีผลต่ออัตราการขยายตัวของผลผลิต ผลต่อการนำเข้า และผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้ของรัฐหรือไม่อย่างไร ถ้ามีจะเป็นอัตราเท่าใด โดยใช้วิธีวิเคราะห์ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 หัวข้อวิธีการศึกษา

(1.1) ผลต่ออัตราการขยายตัวของผลผลิต จากการทดสอบสมมติฐานที่ว่าอัตราการคุ้มครองและอัตราการขยายตัวของผลผลิตจะแปรผันไปในทิศทางเดียวกัน อุตสาหกรรมที่มีอัตราการคุ้มครองสูง อัตราการขยายตัวของผลผลิตจะสูงด้วย ผลจากการทดสอบซึ่งอาศัยวิธี Simple Regression Analysis โดยใช้ข้อมูลอัตราการขยายตัวของผลผลิตในช่วงปี 2519-2523 และอัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่ม (ERP) ในช่วงเวลาเดียวกันของอุตสาหกรรมทั้งแปดชนิดที่ศึกษา เพื่อคุณผลของ ERP ต่ออัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งกลุ่มในช่วงเวลานั้น (Cross Section Analysis) พบว่าอัตราการคุ้มครองตามมูลค่าเพิ่ม (ERP) มีความสัมพันธ์กับอัตราการขยายตัวของผลผลิต (OP) ประมาณ 38% - 47% และ ERP อธิบายอัตราการขยายตัวของผลผลิตได้น้อยมาก และเมื่อนำข้อมูลมาจัดอันดับหาความสัมพันธ์เชิงอันดับของตัวแปรทั้งสองตามวิธีการของสเปียร์แมน ปรากฏว่า Potential ERP ของ Corden (ERP_p^C) มีความสัมพันธ์กับอัตราการขยายตัวของผลผลิตประมาณ .5595 ซึ่งแสดงว่า ERP_p^C จะช่วยในการคาดคะเน อัตราการขยายตัวของผลผลิตได้บ้างด้วยระดับความเชื่อมั่น 90% (ดูภาคผนวก ง.)

ผลการคำนวณข้างต้นตั้งอยู่บนข้อสมมติที่ว่า อัตราการขยายตัวของผลผลิตขึ้นอยู่กับอัตราการคุ้มครองเท่านั้น เพื่อคุณผลของ ERP โดยประมาณเพื่อคาดคะเนล่วงหน้า

แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วไม่มีปัจจัยหรือตัวแปรใดที่จะสามารถอธิบายพฤติกรรมหรือการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตัวอื่นได้อย่างครบถ้วนหรือเป็นที่น่าพอใจ อัตราการขยายตัวของผลผลิตยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมายหลายประการ อาทิเช่น ภาวะเศรษฐกิจในระยเวลานั้น ๆ เป็นต้น อัตราการคุ้มครองเป็นแต่เพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้น ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการขยายตัวของการผลิตน้อยมากเพราะเท่าที่ผ่านมา อัตราการคุ้มครองในประเทศไทยไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงนัก ดังนั้นการที่จะเพิ่มหรือลดการผลิตผู้ผลิตจะพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจเป็นสำคัญ อัตราการคุ้มครองอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศ แต่ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าอัตราการผลิตของอุตสาหกรรมนั้น ๆ จะเพิ่มหรือลด

อนึ่ง การที่ราคาความสัมพันธ์ที่คำนวณได้จากสมการมีค่าค่อนข้างต่ำนั้น อาจเป็นเพราะข้อมูลน้อยไปไม่เพียงพอที่จะอธิบาย เนื่องจากความจำกัดของข้อมูล จำนวนปีที่มีการผลิตของแต่ละอุตสาหกรรมไม่เท่ากัน บางอุตสาหกรรมเพียงจะมีการผลิตเมื่อประมาณ 5 - 6 ปีมานี้ เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์จำนวนปีที่ใช้ศึกษาจึงอาจน้อยไป และเนื่องจากความจำกัดของเวลาที่ศึกษาค้นคว้า ดังนั้นถ้าหากจะมีการศึกษาเรื่องนี้ต่อไปควรรใช้ Model ที่ใหญ่และกว้างมากขึ้น ซึ่งต้องใช้ความรู้ทางเศรษฐมิติขั้นสูงและต้องมีเวลามากพอด้วย

(1.2) ผลต่อการนำเข้า ผลจากการปรับโครงสร้างภาษีอากรตามที่เสนอข้างต้น จะส่งผลให้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นในบางผลิตภัณฑ์ตามตารางที่ 21 ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ตู้เย็น

ถ้าอัตราอากรขาเข้ลดเป็น 40%	ภาษีการค้า 7.7%	จะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ	17.95
"	30%	"	20.01

เครื่องปรับอากาศ

ถ้าอัตราอากรขาเข้ลดเหลือ 40%	ภาษีการค้า 7.7%	จะมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ	62.55
"	30%	"	71.93

เครื่องรับโทรทัศน์ขาวดำ

ถ้าอากรขาเข้เท่ากับ 40%	ภาษีการค้า 7.7%	การนำเข้าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ	14.66
"	30%	"	21.56

โทรทัศน์พร้อมเครื่องบันทึกเสียง

ถ้าอาคารฯ เข้าเท่ากับ 40% ภาษีการค้า 7.7% การนำเข้าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.13

" 30% " 7.7% " 60.49

เครื่องรับวิทยุอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่เครื่องรับวิทยุทรานซิสเตอร์และ Radio - Gramaphones)

ถ้าอาคารฯ เข้าเท่ากับ 40% ภาษีการค้า 7.7% การนำเข้าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.79

และ " 30% " 7.7% " 56.12

(1.3) ผลต่อรายได้ของรัฐ การปรับอัตราอาคารฯ เข้าและอัตราภาษีการค้า ตามข้อเสนอข้างต้น ซึ่งมีผลต่อการนำเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปบางชนิดอันได้แก่ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ โทรทัศน์ขาวดำ โทรทัศน์พร้อมเครื่องบันทึกเสียง และวิทยุอื่น ๆ ตามข้อ (1.2) จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัฐจากภาษีนำเข้าสินค้าดังกล่าวคือ

ถ้าอัตราอาคารฯ เข้าเท่ากับร้อยละ 40 อัตราภาษีการค้าเท่ากับ ร้อยละ 7 รายได้ภาษีที่เก็บจากการนำเข้าโทรทัศน์พร้อมเครื่องบันทึกเสียงจะลดลงร้อยละ 26.46 รายได้ภาษีจากการนำเข้าเครื่องปรับอากาศจะลดลงร้อยละ 32 และรายได้ภาษีจากการนำเข้า โทรทัศน์ขาวดำ วิทยุอื่น ๆ และตู้เย็น จะลดลงประมาณร้อยละ 40.26 , 56.45 และ 58.17 ตามลำดับ ดังนั้นโดยเฉลี่ยแล้วรายได้จากภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปทั้ง 5 ชนิด จะลดลง ประมาณร้อยละ 42.67 หรือคิดเป็นเงินภาษีที่ลดลงในปี 2523 รวมประมาณ 14.4 ล้านบาท

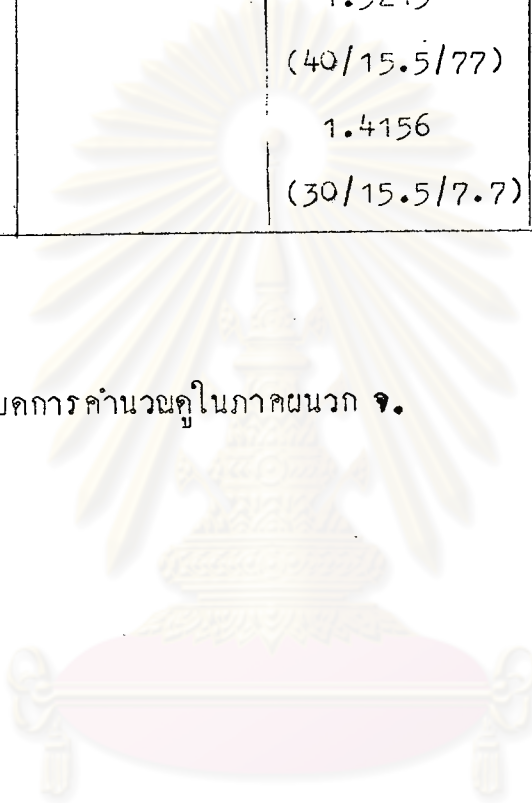
และถ้าให้อัตราอาคารฯ เข้าลดลงเหลือร้อยละ 30 อัตราภาษีการค้า เท่ากับร้อยละ 7 แล้วรายได้จากภาษีนำเข้าสินค้าดังกล่าวจะลดลงโดยเฉลี่ยรวมประมาณร้อยละ 51.19 หรือรวมเป็นเงินภาษีที่จะลดลงจากที่เป็นอยู่ในปี 2523 ประมาณ 17 ล้านบาท โดยรายได้ภาษีจากการนำเข้าตู้เย็น วิทยุอื่น ๆ โทรทัศน์ขาวดำ เครื่องปรับอากาศ และโทรทัศน์พร้อม เครื่องบันทึกเสียง จะลดลงประมาณ 66.3% , 63.04% , 49.81% , 43.07% และ 33.74% ตามลำดับ (ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 22)

ตารางที่ 21 แสดงอัตราการผลิตเปลี่ยนแปลงปริมาณนำเข้าเพื่ออัตรากำไรที่อาจเปลี่ยนแปลงไป

ผลิตภัณฑ์	ราคารวมภาษี $P(I + T)$ อัตราเกาก่อน กพ.25	$P(I + T)$ อัตรา กพ.25	$P(I + T)$ อัตราที่เสนอ	% การลดลง ของราคานำเข้า รวมภาษี	% การเพิ่มขึ้น ของปริมาณนำเข้า
	2.4712 (80/13/33)		1.5218 (40/13/7.7)	38.42	17.95
			1.413 (30/13/7.7)	42.82	20.01
งปรับอากาศ	2.2475 (80/13/22)		1.5218 (40/13/7.7)	32.29	62.55
			1.4134 (30/13/7.7)	37.13	71.93
ภัณฑ์ (ข้าวดำ)	2.0066 (60/15.5/22)	1.7557 (40/15.5/22)		12.50	13.91
			1.5245 (40/15.5/7.7)	13.17	14.66
			1.4156 (30/15.5/7.7)	19.37	21.56
ภัณฑ์พร้อมเครื่อง กลเลี้ยง	2.0066 (60/15.5/22)	1.7557 (40/15.5/22)		12.50	39.04
			1.5245 (40/15.5/7.7)	13.17	41.13
			1.4156 (30/15.5/7.7)	19.37	60.49

ผลิตภัณฑ์	ราคารวมภาษี P (I, +, T) อัตราเกากอน	P (I + T) อัตรา กพ.25	P (I + T) อัตราที่เสนอ	% การลดลง ของราคานำเข้า รวมภาษี	% การเพิ่มขึ้น ของปริมาณ นำเข้า
องรับวิทยุอื่น ๆ	1.7557 (40/15.5/22)		1.5245 (40/15.5/77) 1.4156 (30/15.5/7.7)	24.02 29.45	45.77 56.12

หมายเหตุ รายละเอียดการคำนวณอยู่ในภาคผนวก จ.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงผลของการปรับโครงสร้างภาษีต่อรายได้จากภาษีของรัฐบาล

หน่วย : พันบาท

รายการ	คู่เงิน	เครื่องปรับอากาศ	โทรทัศน์ขาวดำ	โทรทัศน์พร้อมเครื่องบันทึกเสียง	อื่น ๆ
1) มูลค่านำเข้าปี 2523 (Q x P)	39,598.92	20,199.01	29,987.52	25,826.11	11,138.00
2) อัตราภาษีรวมปี 2523	1.4712	1.2475	1.0066	1.0066	1.7557
3) รายได้จากภาษีปี 2523 = (1) x (2)	58,257.94	25,198.26	30,185.44	25,996.56	19,554.99
4) อัตราภาษีที่เสนอ $T_m = 40%$, $T_b = 7%$	0.5218	0.5218	0.5245	0.5245	0.5245
5) รายได้จากภาษี (1) x (4)	20,662.72	10,539.84	15,728.45	13,545.79	5,841.88
6) มูลค่านำเข้าที่เพิ่มขึ้นจากการลดภาษี	7,108.01	12,634.48	4,396.17	10,622.28	5,100.09
7) รายได้จากภาษีที่เพิ่มขึ้นจาก (6) = (4) x (6)	3,708.96	6,592.67	2,305.79	5,571.39	2,675.00
8) รวม (5) + (7)	24,371.68	17,132.51	18,034.24	19,117.18	8,516.88
9) รายได้จากภาษีที่เปลี่ยนแปลงไป = (8) - (3)	-33,886.26	-8,065.75	-12,151.20	-6,879.38	-11,038.11
10) คิดเป็นร้อยละ $\frac{(9)}{(3)}$	-58.17	-32.01	-40.26	-26.46	-56.45
11) ถ้า $T_m = 30%$, $T_b = 7%$	0.4131	0.4131	0.4156	0.4156	0.4156
12) รายได้จากภาษี (1) x (11)	16,358.31	8,344.21	12,462.81	10,733.33	4,628.95
13) มูลค่านำเข้าที่เพิ่มขึ้นจากการลดภาษี	7,923.74	14,529.15	6,465.31	15,622.21	6,250.64

หน่วย : พันบาท

รายการ	ตู้เย็น	เครื่องปรับอากาศ	โทรทัศน์ขาวดำ	โทรทัศน์พร้อมเครื่องบันทึกเสียง	วิทยุอื่น ๆ
14) รายได้ภาษีที่เพิ่มขึ้น (11) x (13)	3,273.30	6,001.99	2,686.98	6,492.59	2,597.77
15) รวม (12) + (14)	19,631.61	14,346.20	15,149.79	17,225.92	7,226.72
16) รายได้ภาษีที่เปลี่ยนแปลง = (15) - (3)	- 38,626.33	- 10,852.06	- 15,035.65	- 8,770.64	- 12,328.27
17) คิดเป็นร้อยละ $\frac{(16)}{(13)}$	- 66.30	- 43.07	- 49.81	- 33.74	- 63.04

หมายเหตุ ๑) มูลค่านำเข้า = ปริมาณนำเข้า x ราคานำเข้า c.i.f. ต่อหน่วย

2) มูลค่านำเข้าที่เพิ่มขึ้นจากการลดภาษี = ปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น x ราคานำเข้า c.i.f. ต่อหน่วย

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ 21 และตารางในภาคผนวก จ.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2) การส่งเสริมการลงทุน

ตามแผนพัฒนาอุตสาหกรรมในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2525-2529) ได้เน้นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาค เพื่อช่วยสร้างงาน และมุ่งให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมขยายตัวในอัตราสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ให้อุตสาหกรรมในภูมิภาคขยายตัวเร็วกว่าในเขตกรุงเทพมหานครและสี่จังหวัดใกล้เคียง

ดังนั้น การให้การส่งเสริมการลงทุน จึงควรสอดคล้องกับแผนพัฒนาข้างต้น และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้อุตสาหกรรมนี้พัฒนาไปอย่างสมบูรณ์แบบมากขึ้นโดย

(1) ให้มีการปรับปรุงวิธีการส่งเสริมการลงทุนที่ให้สิทธิประโยชน์เต็มที่สำหรับผู้ผลิตเพื่อการส่งออก

(2) ผู้ผลิตที่มุ่งผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศที่ประสงค์จะปรับปรุงการผลิต ก็ จะอยู่ชายที่จะได้รับการส่งเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีการตั้งโรงงานในภูมิภาค

(3) ส่งเสริมให้มีการผลิตชิ้นส่วนในประเทศเพื่อขายให้แก่ผู้ผลิตในประเทศ และพัฒนาไปสู่การผลิตเพื่อส่งออก เพื่อลดการพึ่งพาชิ้นส่วนประกอบจากต่างประเทศ และเพื่อให้สินค้าออกกระจายประเภทมากขึ้น

(4) ควรมีการตรวจสอบสัญญาารวมลงทุน เพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และควรมีการคัดเลือกผู้ผลิตที่จะให้การส่งเสริมโดยพิจารณาถึงเงื่อนไขข้อจำกัดด้านการตลาด และการซื้อขายชิ้นส่วนวัตถุดิบด้วย

(5) ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนแก่อุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็ก ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการรับช่วงผลิต และโดยทั่วไปแล้วอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็กมักจะมีอัตราส่วนการจ้างแรงงานสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

(6) ปรับปรุงสิทธิประโยชน์การลงทุนเพื่อให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในกิจการอุตสาหกรรมโดยลดหรือยกเลิกการยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับเครื่องจักรในกรณีทั่วไปแก่กิจการที่ผลิตเพื่อขายในประเทศ และจัดให้มีสิทธิประโยชน์อย่างอื่นเพื่อส่งเสริมการจ้างงาน

(7) ระวังการลงทุนแก่โรงงานที่ขอตั้งใหม่ในเขตกรุงเทพมหานครและสี่จังหวัดใกล้เคียง ยกเว้นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ใช้แรงงานมากที่ตั้งอยู่ในบริเวณจังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ

3) การส่งเสริมการส่งออก

การส่งเสริมการส่งออกจะต้องมีสิ่งจูงใจและให้ความสะดวกรวดเร็ว ๖-๗ จัดอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออก โดยเฉพาะขั้นตอนการส่งออกที่ยุ่งยากซับซ้อน นอกจากนี้จะต้องมีการปรับปรุงสิ่งจูงใจในการผลิตเพื่อขายในประเทศไม่ให้ได้เปรียบกว่าการผลิตเพื่อการส่งออกมากเกินไป แนวทางที่เสนอคือ

(1) ปรับปรุงอัตราแลกเปลี่ยนเงินเพื่อการส่งออกใหม่ ให้ใกล้เคียงกับอัตราที่ผู้ผลิตส่งออกได้ขายจริง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้มาตรการนี้ อัตราแลกเปลี่ยนที่เหมาะสมควรจะอยู่ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับอัตราแลกเปลี่ยนที่คำนวณมาจากค่าภาษีอากรในการนำเข้าชิ้นส่วนและวัตถุดิบจากต่างประเทศต่อหนึ่งยูนิต ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตดังตารางข้างล่างนี้

ผลิตภัณฑ์	แบบ	อัตราแลกเปลี่ยน (%เฉลี่ย)	อัตราแลกเปลี่ยนที่ คำนวณจากการ สอบถามผู้ผลิต (%)
เครื่องรับวิทยุ	วิทยุติคร ดยนต์พร้อม เทปคาสเซ็ท	19.62	19.70
เครื่องรับโทรทัศน์	เฉลี่ย	19.78	20.0
เครื่องปรับอากาศ	Window Type(11,000BTU.)	21.12	18.47
เครื่องปรับอากาศ	เฉลี่ย	11.88	14.0
ตู้เย็น	6 cu/ft	11.70	14.68
พัดลม	Table 12"	23.05	25.31

นอกจากนี้ผู้ผลิตยังมีปัญหาในด้านระยะเวลาการชอยกเว้นภาษีขาเข้าวัตถุดิบ กล่าวคือในการขอคืนภาษีวัตถุดิบนั้น ระบุว่า ต้องนำวัตถุดิบนั้นมาผลิตและส่งออกภายใน 1 ปี ผู้ผลิตส่วนมากผลิตได้ไม่ทันตามระยะเวลาที่กำหนด โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจมีความผันผวน จึงน่าจะพิจารณาขยายเวลาดังกล่าวเป็น 2 ปี

(2) ช่วยขยายตลาดส่งออกให้กว้างขึ้น จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตมีความต้องการความช่วยเหลือในด้านนี้มาก เนื่องจากการหาตลาดส่งออกยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของผู้ผลิตที่เริ่มจะทำการส่งออก ดังนั้น รัฐจึงน่าจะให้บริการด้านข่าวสารข้อมูลที่ทันสมัยเกี่ยวกับตลาดต่างประเทศ สภาพการณ์ของตลาดโลกทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทานของเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า เพื่อให้ผู้ผลิตภายในประเทศสามารถปรับตัวได้ทันต่อภาวะเศรษฐกิจโลก

นอกจากข้อมูล ข่าวสารแล้ว รัฐควรเข้าช่วยเหลือเจรจาการค้าระหว่างประเทศและจัดการฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อพัฒนาการส่งออก ประชาสัมพันธ์ให้ต่างประเทศ รู้จักผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าของไทยมากขึ้น โดยการจัดส่งคณะผู้แทนการค้าไปเจาะตลาดต่างประเทศ จัดงานหรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ หรือจัดทำเอกสารเผยแพร่ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ให้มากขึ้น หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบโดยตรงคือ กรมพาณิชย์สัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในฐานะที่จะจัดทำได้ เนื่องจากมีสำนักงานพาณิชย์และศูนย์พาณิชย์ กรมกระจายอยู่ตามประเทศต่าง ๆ ทั้งยังมีเงินกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งศูนย์บริการส่งออกสามารถจัดทำโครงการส่งเสริมการส่งออกเพื่อขอใช้เงินจากกองทุนดังกล่าวได้ ซึ่งในปัจจุบันกรมพาณิชย์สัมพันธ์ก็มีบทบาทในด้านนี้อยู่แล้ว แต่ควรจัดอันดับความสำคัญแก่อุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าให้อยู่ในกลุ่มเป้าหมายด้วย

(3) เพื่อเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ให้ทำการส่งออกมากขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยควรพิจารณาขยายระยะเวลาการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกเกินกว่า 180 วัน

(4) ควรมีการจัดตั้งสถาบันการเงินที่ให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยระยะเริ่มต้นจะให้บริการเฉพาะการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกระยะสั้น จากนั้นจึงค่อยขยายเป็นสินเชื่อระยะปานกลาง

(5) จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและคลังสินค้าทันสมัยเพิ่มขึ้น

(6) ไม่ควรร่นำการค้าระหว่างประเทศไปขึ้นอยู่กับลัทธิการปกครอง (ยกเว้นสินค้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ) ควรส่งเสริมการขยายการส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ให้มากที่สุด เพื่อกระจายตลาด ป้องกันการกระทบกระเทือนจากการผูกขาดโดยประเทศหนึ่งประเทศใดที่เป็นตลาดใหญ่ของสินค้าไทย

(7) ในกรณีที่ประเทศลูกค้ามีมาตรฐานสินค้า เช่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีมาตรฐานความปลอดภัยบังคับใช้สำหรับสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า ให้ทูตพาณิชย์ที่ประจำอยู่ในประเทศนั้น ๆ อำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งออกในการขอมาตรฐานดังกล่าวด้วย

4) ความช่วยเหลือทางการเงิน

(1) รัฐควรจัดสรรเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเพื่อให้สินเชื่อแก่ผู้ผลิตที่ต้องการจะปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ต้องการเพิ่มหรือเปลี่ยนรายการสินค้าที่ผลิต ทั้งนี้อาจให้อยู่ในความดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยและบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยมีหน้าที่ให้สินเชื่อและติดตามประเมินผล ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อที่ชัดเจน เช่น อายุเครื่องจักร เทคโนโลยีที่ใช้ ประเภทกิจการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการผลิต เป็นต้น

(2) ให้มีการพัฒนาสถาบันและระบบสินเชื่อเพื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

(3) ควรขยายระยะเวลาการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกให้มากกว่า 180 วัน

5) การส่งเสริมการพัฒนาทางเทคโนโลยี

เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนารวดเร็วมาก ประเทศต่าง ๆ มีการคิดค้นพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ จากลักษณะอุตสาหกรรมที่การผลิตมีการใช้เทคโนโลยีสูงนี้ หากประเทศใดหยุดอยู่กับที่ไม่มีการคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์แล้ว ก็จะตกอยู่ในสภาพล้าหลัง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แม้จะมีมาตรการส่งเสริมการลงทุน มาตรการส่งเสริมการส่งออกและมาตรการให้ความคุ้มครองช่วยเหลืออื่น ๆ ก็ไม่สามารถทำให้อุตสาหกรรมนี้มีส่วนช่วยคุณการค่า และช่วยรักษาเสถียรภาพทาง

เศรษฐกิจได้ ดังนั้น การส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับอุตสาหกรรมหมวดนี้

แนวทางและมาตรการอาจแบ่งเป็นมาตรการระยะสั้น กับมาตรการระยะยาวคือ
มาตรการระยะสั้น

(1) สนับสนุนให้มีการซื้อขายและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศระหว่างภาคเอกชนด้วยกันอย่างอิสระ โดยรัฐอาจช่วยชี้แนะแหล่งเทคโนโลยีและช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อให้มีการทำสัญญาซื้อขายกัน แต่ในกรณีที่มีบริษัทที่ซื้อเทคโนโลยีต้องการได้รับสิทธิประโยชน์จากการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสามารถพิจารณาแก้ไขสัญญาซื้อขายเทคโนโลยีให้เหมาะสม เพื่อป้องกันการเอาเปรียบจากต่างประเทศ ในการนี้ควรทำคู่มือแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ซื้อเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการต่อรอง

(2) เรงร้กการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์โดยมีตารางกำหนดจัดอันดับก่อนหลังตามความสำคัญ และเพิ่มจำนวนมาตรฐานผลิตภัณฑ์และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ต้องการทำการปรับปรุงขอบข่ายและประสิทธิภาพการทำงานของ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม โดยให้สำนักงานฯ มีเครื่องมือและห้องทดลองของตนเอง เพิ่มกำลังและประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่เพื่อให้สามารถควบคุมตรวจสอบสินค้าอย่างทั่วถึง ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปเห็นความสำคัญของการมีมาตรฐานสินค้าบังคับใช้ โดยเฉพาะสินค้าเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า หากไม่มีมาตรฐานบังคับใช้แล้วอาจไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้และทรัพย์สินส่วนรวมได้ นอกจากนี้การมีมาตรฐานบังคับใช้และมีการควบคุมตรวจสอบให้สินค้าที่วางจำหน่ายในท้องตลาดต้องมีคุณภาพได้มาตรฐานนั้น ยังจะช่วยแก้ปัญหาสินค้าผิดกฎหมายทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้จะต้องให้สำนักงานฯ มีอำนาจตามกฎหมายที่จะป้องกันการทุ่มตลาดจากสินค้าคุณภาพต่ำจากต่างประเทศ โดยมีอำนาจที่จะห้ามนำเข้าสินค้านั้น ถ้าตรวจพบว่าไม่ได้มาตรฐานที่กำหนด

(3) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดตั้งบริษัทตรวจสอบมาตรฐานของ เอกชน

(4) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานในการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยขยายบริการค้ำจุนการให้คำแนะนำปรึกษาทางด้านการผลิตการจัดการ ข่าวสารข้อมูล และเพิ่มประเภทการฝึกอบรมสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สาขาต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติจริงด้วย โดยอาจกำหนดเวลาการ

ฝึกอบรมลงไปแน่นอน เช่น ปีละ 4 ครั้ง ครั้งละไม่ต่ำกว่า 40 ชั่วโมง เป็นต้น

(5) สนับสนุนและกระตุ้นให้มีการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีโดยให้ทุนการวิจัยและให้บริษัทเอกชนที่มีการวิจัยและค้นคว้า สามารถนำค่าใช้จ่ายในการวิจัยไปหักจากภาษีกำไรนิติบุคคลได้เต็มที่

มาตรการระยะยาว

(1) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันบริการทางอุตสาหกรรม (โดยอาจทำผ่านสมาคมอุตสาหกรรมไทย) ขยายข่ายหน้าที่บริการของสถาบันคือ

- ✓ - เป็นแหล่งที่มาของเทคโนโลยี
- เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการตลาดและการจัดการ
- ตรวจสอบมาตรฐานสินค้าและออกใบรับรอง โดยคิดค่าบริการ
- ฝึกอบรมหัวหน้าคนงานระดับสูง
- ✓ - เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศและช่วยให้มีการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีรัฐบาลให้
- ✓ - ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการบริหาร การจัดการ การตลาดและเทคโนโลยี

(2) ให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีโครงการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีของหมวดอุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ตลอดจนผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งอาจทำภายใต้โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมวิศวกรรม โดยให้สถาบันการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ร่วมกับรัฐบาลซึ่งมีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นฝ่ายดูแล ประสานงานให้การวิจัยบรรลุเป้าหมายโดยความช่วยเหลือของภาคเอกชนด้วย

โดยทำหน้าที่ค้ำ

- ส่งเสริมให้มีโครงการศึกษาวิจัย ค้นคว้าและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ก้าวหน้า
- จัดให้มีการประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล และความคิดเห็น คำนการพัฒนาผลิตภัณฑ์
- เป็นแหล่งรวบรวมข่าวสารวิชาการ คำนการตลาด การจัดการและ คำนเทคโนโลยี
- เป็นศูนย์ฝึกอบรมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน
- วิจัยความต้องการช่างฝีมือของธุรกิจ
- บริการให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาค้ำเทคโนโลยีแก่นักธุรกิจ เอกชน

การดำเนินงานอาจมีวิธีการดำเนินงานแบบ 3 ประสาน คือ ประกอบด้วยฝ่ายรัฐบาล เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น ฝ่ายเอกชนได้แก่ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม และสถาบันวิจัยและการศึกษา โดยฝ่ายรัฐบาลมีหน้าที่ดูแล ประสานงานและจัดหาทุน เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ โดยอาจคิดขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และเอกชนต่าง ๆ คำนเงินทุนศึกษาวิจัยและฝึกอบรม เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น ฝ่ายเอกชนมีหน้าที่ให้ความร่วมมือคำนการฝึกอบรม ข้อมูลข่าวสาร ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ และฝ่ายสถาบันวิจัยและการศึกษาจะทำหน้าที่ทางคำนวิชาการ ศึกษาวิจัย ค้นคว้าพัฒนาเทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ รวบรวมข้อมูลข่าวสารวิชาการ วิจัย และให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นต้น

(3) วางแผนและพัฒนากำลังคนค้ำเทคโนโลยีทุกระดับ โดยจัดระบบการศึกษาให้สร้างคนให้ตรงกับสาขาวิชาชีพที่ยังขาดแคลนกำลังคน ซึ่งอาจแบ่งได้ 3 ระดับคือ

- ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ควรเพิ่มปริมาณการผลิตวิศวกรรมไฟฟ้า และขยายหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานมากขึ้น
- ระดับอาชีวศึกษา ควรเพิ่มปริมาณการผลิตช่างระดับ ปวส. และ ปวช. พร้อมทั้งเพิ่มหลักสูตรในภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

-ควรมีการจัดสอบเทียบมาตรฐานช่างระดับต่าง ๆ เพื่อยกระดับฝีมือช่าง และเปิดโอกาสให้ช่างที่ไม่ได้ศึกษาในวิทยาลัย แต่มีประสบการณ์และฝีมือ สามารถเลื่อนชั้น ได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมความสำคัญของอาชีพช่าง

-ควรจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทางด้านกำลังคน ให้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งจะทำให้ต้องมีการสำรวจอุปสงค์และอุปทานของกำลังคนทาง เทคโนโลยีด้านไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในระดับต่าง ๆ และวางมาตรการที่จะได้รับข้อมูลต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอแทนการสำรวจเป็นครั้งคราว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย